№ 138 (762) Rok IV. Warszawa, 23 czerwca 1923 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 5000 za wiersz nonparelu b) Instytucji i osób prywatnych 7600 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 11200 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 16200 mk. Ogłoszenie o koncesji 72000 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczeniem do domu 16000 mk. Cena egzemplarza pojedyńczego w redakcji 700 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój Nr. 7. Administracja pokój Nr. 7.
Telefon Nr. 15-64.

Treść numeru 138-go.

Dział urzędowy

Z Komisarjatu Rządu:

Zatwierdzenie konfiskaty

Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę komunikuje następujący wyciąg z dziennika posiedzenia gospodarczego Wydziału VIII Karnego Sądu Okręgowego w Warszawie odbytego w dniu 15 czerwca 1923 roku. Zgodnie z wnioskiem Prokuratora z dnia 13 czerwca 1923 r. zatwierdzić decyzję Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 7-go czerwca 1923 r. w przedmiocie obłożenia aresztem № 2 czasopisma „Życie Robotnicze".

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Robót Publicznych,
z dnia 20 maja 1923 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu oraz Kolei żelaznych w sprawie udzielania uprawnień rządowych na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energji elektrycznej.

Na podstawie artykułów 5 i 22 ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 34, poz. 277) zarządza się co następuje:

Obowiązek uzyskania uprawnienia rządowego.

§ 1. Uprawnienie rządowe (koncesje) według artykułów 1 i 11 ustawy elektrycznej winni uzyskać:

a) kto po wejści w życie ustawy elektrycznej zamierza wytwarzać, przetwarzać, przesyłać lub rozdzielać energję elektryczną w celu zawodowego zbytu tej energji albo w celu zasilania energją elektryczną publicznych środków komunikacji, korzystających z prądu silnego;

b) istniejące w chwili wejścia w życie ustawy elektrycznej zakłady elektryczne, które zamierzają zmienić charakter swej działalności i po takiej zmianie działać w celach wymienionych w ustępie pod a);

c) istniejące w chwili wejścia w życie ustawy elektrycznej zakłady elektryczne, które zamierzają rozszerzyć obszar zasilania zakreślony umowami, na zasadzie których działały w chwili wejścia w życie ustawy elektrycznej, względnie, gdy chodzi o zakłady komunalne, mające wyjść poza granice odnośnej jednostki samorządowej i po takiem rozszerzeniu działać w celach wymienionych w ustępie pod a);

d) istniejące zakłady elektryczne i posiadające uprawnienie rządowe, albo umowy koncesyjne z ciałami samorządowemi lub ich związkami, jeśli po wygaśnięciu tych uprawnień, względnie umów, zamierzają nadal działać w celach wymienionych w ustępie pod a) wyjąwszy wypadki przejścia zakładu w myśl uprawnienia albo umowy na własność koncesjodawcy;

e) zakłady elektryczne działające na mocy uprawnienia rządowego, nadanego w myśl art. 1 ustawy elektrycznej, jeśli zamierzają przeprowadzić zmiany, któreby nie odpowiadały warunkom uprawnienia i jeśli po dokonaniu tych zmian zamierzają działać w celach wymienionych w ustępie pod a).

§ 2. Obowiązek uzyskania uprawnienia rządowego dotyczy również takich zakładów elektrycznych, które częściowo pracując na własne potrzeby przedsiębiorstwa, do którego należą, zarazem zbywają zawodowo energję elektryczną, lub zasilają nią publiczne środki komunikacji, korzystające z prądu silnego.

§ 3. Obowiązkowi uzyskania uprawnienia nie podlegają natomiast takie zakłady elektryczne, które, nie mając na celu zawodowego zbytu, tylko okolicznościowo oddają energję elektryczną na zewnątrz w ilości, zbywającej ponad własne potrzeby przedsiębiorstwa, do którego należą, bez powiększenia w tym wyłącznym celu mocy swych urządzeń, alboteż elektrownie domowe, dostarczające mieszkańcom domu energji elektrycznej, jako świadczenia mieszkaniowego i to bez względu na okoliczność, czy opłata za energję elektryczną jest włączona do komornego, czy też pobierana oddzielnie.

Również nie pociąga za sobą obowiązku uzyskania uprawnienia rządowego oddawanie przez zakład elektryczny zbywającej energji na rzecz elektrowni użyteczności publicznej na zasadzie art. 14 ustawy elektrycznej.

§ 4. Wszelkie projekty zmian w umowach koncesyjnych, zawartych z ciałami samorządowemi lub ich związkami przez zakłady elektryczne istniejące w chwili wejścia w życie ustawy elektrycznej, mogą być przedstawiane uprzednio Ministerstwu Robót Publicznych celem uzyskania wyjaśnienia, czy projektowane zmiany pociągną za sobą w myśl przepisów artykułów 1 i 11 ustawy elektrycznej obowiązek uzyskania dla zakładu elektrycznego uprawnienia rządowego.

§ 5. Zakłady elektryczne państwowe, bez względu na cel i charakter ich działalności, nie potrzebują uzyskania uprawnienia rządowego w art. 1 ustawy elektrycznej przewidzianego.

Postępowanie przy nadaniu, unieważnieniu i przeniesieniu na inną osobę uprawnienia rządowego.

§ 6. O nadanie uprawnienia rządowego na należy wnieść podanie do Ministerstwa Robót Publicznych

W podaniu należy wymienić:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i przynależność państwową petenta, względnie nazwę i siedzibę firmy,
2) miejsce projektowanego zakładu wytwórczego,
3) obszar zasilania, względnie szlak linji elektrycznej z wyszczególnieniem odnośnych gmin,
4) termin trwania uprawnienia,
5) termin rozpoczęcia budowy i termin uruchomienia zakładu,
6) rodzaj napędu (cieplny, wodny),
7) rodzaj prądu, sposób wykonania sieci elektrycznej (napowietrzny, podziemny lub mieszany),
8) najwyższą taryfę na prąd i liczniki, oraz wzór jej zmienności,
9) warunki wykupu zakładu elektrycznego, przed upływem terminu uprawnienia, oraz warunki, na jakich zakład przeszedłby na rzecz Państwa po upływie tego terminu.

Do podania należy dołączyć:

a) ogólny opis techniczny całego zakładu elektrycznego, nie wyłączając budowli wodnych, o ile chodzi o zakład wodnoelektryczny;
b) ogólne orjentacyjne plany budowli i linji elektrycznych wykonane w skali nie mniejszej niż 1:25.000, a w wyjątkowych wypadkach dla bardzo długich linji elektrycznych w skali nie mniejszej niż 1:300.000;
c) wypełniony formularz uprawnienia;
d) kalkulację taryfy na prąd opartą na kosztach urządzenia, obliczonych w złocie, oraz kalkulację zmienności tej taryfy;
e) kwit Kasy Skarbowej stwierdzający złożenie zaliczki na poczet opłaty za czynności urzędowe związane z udzieleniem uprawnienia (art. 18 ust. e 1) na rachunek budżetu dochodowego Min. Rob. Publ.

§ 7. Załączniki podania, jak plany, rysunki, tablicę i t. p. mają być wykonanę na papierze formatu kancelaryjnego lub złożony w taki format.

Tak podanie jak i każdy załącznik winien być podpisany i zaopatrzony datą, nadto na rysunkach należy wyrysować skalę w której zostały wykonane.

§ 8. Do podania należy dołączyć również odpisy podania oraz odpisy załączników wyszczególnionych w § 6 w ustępach pod a), b) i c) w ilości egzemplarzy, odpowiadającej liczbie województw, na które zakład elektryczny ma się rozciągać, powiększonej o jeden.

§ 9. Ministerstwo Robót Publicznych, po wysłuchaniu w razie potrzeby opinji Państwowej Rady Elektrycznej odrzuca prośbę z podaniem powodów, jeżeli zasadnicze względy na ogólną elektryczną gospodarkę kraju lub względy natury technicznej stosownie do § 6 ustęp e) niniejszego rozporządzenia.

W przeciwnym razie odpisy podania o uprawnienie wraz z odpisami załączników przesyła Ministerstwo właściwemu wojewodzie celem przeprowadzenia dochodzeń.

§ 10. W wypadku wspomnianym w ustępie 2) § 9 Ministerstwo ogłasza o wpłynięciu podania w Monitorze Polskim. W ogłoszeniu podaje się:

1) nazwisko, względnie firmę petenta,
2) cel projektowanego zakładu elektrycznego,

3) obszar zasilania, względnie szlak linji elektrycznej,

4) termin trwania uprawnienia,

5) rodzaj napędu,

6) rodzaj prądu i sposób wykonania sieci elektrycznej,

7) nazwę urzędu, do którego można wnieść ewentualne zastrzeżenia.

§ 11. Dochodzenia przeprowadza wojewoda, w którego okręgu ma powstać lub znajduje się zakład elektryczny, a jeżeli chodzi o uprawnienie do przesyłania lub rozdzielania energji elektrycznej ten wojewoda, któremu przeprowadzenie dochodzenia poleci Minister Robót Publicznych.

Jeżeli zakład elektryczny ma działać na terenie kilku województw wojewoda właściwy winien przeprowadzić dochodzenie w porozumieniu i przy współudziale zastępców innych zainteresowanych województw.

Przedmiotem dochodzenia jest zebranie danych do ustalenia, czy powstanie projektowanego zakładu elektrycznego jest pożądane ze względu na miejscowe interesy gospodarcze i czy nie naruszy ono interesów publicznych lub praw cudzych.

§ 12. Wpłynięcie podania wojewoda podaje do publicznej wiadomości przez wywieszenie ogłoszenia w urzędzie wojewódzkim i w siedzibie władz samorządowych wszystkich interesowanych gmin.

Ogłoszenie będzie zawierało dane wyszczególnione w § 10 niniejszego rozporządzenia, nadto oznaczenie miejsca i czasu wyłożenia podania wraz z załącznikami do przejrzenia przez interesowanych i oznaczenie terminu rozprawy z wezwaniem interesowanych do wzięcia udziału w rozprawie i zgłaszania ewentualnych zarzutów, zastrzeżeń i żądań na piśmie przed dniem rozprawy lub ustnie przy rozprawie.

Wojewoda zarządzi nadto doręczenie, za potwierdzeniem odbioru egzemplarza ogłoszenia petentowi, władzom i urzędom interesowanym a w szczególności właściwej Dyrekcji Kolei, Dyrekcji Poczt i Telegrafów, Dowództwu Okręgu Korpusu, a w razie potrzeby także władzy górniczej, Sejmikowi wojewódzkiemu, związkom samorządowym powiatowym i miastom wydzielonym z powiatów.

Termin rozprawy wyznacza się tak, aby pomiędzy datą ogłoszenia i datą rozprawy upłynęło nie mniej niż cztery i nie więcej niż sześć tygodni.

O terminie rozprawy wojewoda zawiadamia jednocześnie Ministerstwo Robót Publicznych, które może wydelegować swego przedstawiciela do wzięcia udziału w rozprawie.

§ 13. Rozprawę przeprowadza właściwy wojewoda lub delegowany przez niego urzędnik. Ewentualnie może rozprawę przeprowadzić przedstawiciel Ministerstwa Robót Publicznych.

Przedmiotem rozprawy jest zbadanie dopuszczalności i celowości udzielenia uprawnienia i doprowadzenia do wszechstronnego wyświetlenia kwestji objętych podniesionemi zarzutami i żądaniami usunięcia kwestji spornych drogą dobrowolnego porozumienia.

Petent może oświadczyć się w sprawie zarzutów oraz zgłosić do protokułu zmiany osnowy swego podania o uprawnienie

§ 14. Protokuł rozprawy wraz z wszystkiemi aktami przedmiotowemi przedkłada właściwy wojewoda bezzwłocznie Ministerstwu Robót Publicznych, dołączając swój wniosek zarówno co do kwestji udzielenia uprawnienia, jak i co do rozstrzygnięcia wszystkich nastręczających się zarzutów i żądań, oraz zestawienie kosztów przeprowadzenia dochodzenia.

§ 15. Po otrzymaniu aktów dochodzenia i zasięgnięciu w razie potrzeby opinji Państwowej Rady Elektrycznej Ministerstwo Robót Publicznych ustala treść aktu uprawnienia i komunikuje ją petentowi, podając przytem wysokość opłaty za czynności urzędowe (art. 18 ust. elektr.).

W razie zgody petenta na ustaloną treść uprawnienia i po wniesieniu przezeń opłaty, Ministerstwo Robót Publicznych nadaje uprawnienie. Akt uprawnienia sporządza się w dwu jednobrzmiących egzemplarzach i tylu odpisach, na ile województw ma się rozciągać działalność zakładu elektrycznego.

Każdy z dwóch egzemplarzy winien być po odliczbowaniu stronic zesznurowany i opatrzony pieczęcią urzędową, załączniki zaś winny być poświadczone.

Jeden egzemplarz aktu otrzymuje uprawniony, na drugim zaś egzemplarzu, który pozostaje w aktach Ministerstwa, uprawniony, lub osoba przezeń notarjalnie upełnomocniona, oświadcza zgodę na treść aktu i gotowość spełnienia wszystkich obowiązków, wynikających z tego aktu, a zarazem stwierdza odbiór aktu uprawnienia.

Ministerstwo Robót Publicznych prowadzi rejestr uprawnień elektrycznych.

O wydaniu uprawnienia ogłasza się w Monitorze Polskim.

§ 16. W razie odmówienia prośbie o udzielenie uprawnienia, lub w razie udzielenia uprawnienia pomimo sprzeciwu innych interesowanych, motywy zarządzenia winny wyczerpywać wszystkie zarzuty i żądania podniesione w toku dochodzeń.

O motywach winny być zawiadomione tak organy publiczne jak i strony prywatne, które zgłosiły odnośne zarzuty.

§ 17. Jeśli rozpoczęcie budowy zakładu elektrycznego albo jego uruchomienie nie może nastąpić w terminie oznaczonym w uprawnieniu, koncesjonarjusz może wnieść za pośrednictwem właściwego wojewody prośbę do Ministerstwa Robót Publicznych o przedłużenie tego terminu, którą wojewoda przedłoży bezzwłocznie Ministerstwu ze swym wnioskiem.

W razie niewniesienia lub nieuwzględnienia prośby i nierozpoczęcia budowy zakładu elektrycznego, względnie nieuruchomienia go w terminie oznaczonym w akcie koncesyjnym, wojewoda donosi o nierozpoczęciu budowy względnie nieuruchomieniu zakładu Ministerstwu Robót Publicznych dla zarządzenia unieważnienia nadanego uprawnienia.

Decyzję unieważniającą uprawnienie ogłasza się w Monitorze Polskim.

§ 18 Podanie o przeniesienie uprawnienia na inną osobę winno zawierać imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i przynależność państwową osoby, względnie firmę, na którą uprawnienie ma być przeniesione oraz podpisy dotychczasowego i przyszłego koncesjonarjusza

W razie uwzględnienia podania Ministerstwo Robót Publicznych zarządza stosowną adnotację w akcie koncesyjnym i rejestrze uprawnień elektrycznych oraz ogłasza w Monitorze Polskim o przeniesieniu uprawnienia.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą przepisy sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem.

Minister Robót Publicznych:
J. Łopuszański.

Minister Spraw Wewnętrznych
W. Sikorski.

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski.

Kierownik
Ministerstwa Kolei Żelaznych
Ludwik Zagórny-Marynowski.

KRONIKA

KANALIZACJA i WODOCIĄGI NA WOLI.

W radzie miejskiej niejednokrotnie była podnoszona sprawa rozciągnięcia sieci wodociągowo-kanalizacyjnej na przedmieścia. Między innemi radny Hankiewicz zgłosił interpelację, dlaczego dotychczas nie została przeprowadzona rura wodociągowa na ulicy Wolskiej i Bema.

Obecnie magistrat postanowił zawiadomić radę miejską, że rury wodociągowe na ul. Wolskiej i Bema nie zostały przeprowadzone, wobec braku planu regulacyjnego Woli, wskutek czego niewiadomo, jak należy kłaść rury. Zaznaczyć przytem należy, że koszt wykonania robót wodociągowo-kanalizacyjnych na ulicy Wolskiej i na ul. Bema magistrat oblicza na przeszło 4 miljardy mk.

Redaktor: W. Waroczewski. Drukarnia F Syrewicza i S-ki, Senatorska 28/38. Tel. 69-89